

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Стара Загора, 08.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осми май през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно гражданско дело № 20265500500244 по описа за 2026 година

Производството е на основание чл. 435 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна частна жалба с вх. № 14391/18.02.2026г., подадена от Г.ф. с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. С., ***, представляван заедно от изпълнителните директори М.К. и С.С., чрез пълномощника си К. Я. – юрисконсулт срещу Разпореждане от 10.02.2026 г. по изпълнително дело № 20267650400004 по описа на частен съдебен изпълнител Г.И. рег. № 765 от КЧСИ, с което е отказала да измени постановлението за разноските по горното изпълнително дело в частта за приетото адвокатско възнаграждение.

В законоустановения двуседмичен срок по чл. 436, ал. 1 от ГПК, обжалват пред съда, като неправилно, необосновано и незаконосъобразно, Разпореждане от датата 10.02.2026 г. по описа на частен съдебен изпълнител Г.И. с рег. № 765 на Камарата на частните съдебни изпълнители с район на действие СтОС по изпълнително дело под № 20267650400004, по описа на съдебния изпълнител, получено в Г.ф. на 13.02.2026г.

Молят да се отмени Разпореждане от 10.02.2026 г. по описа на частен съдебен изпълнител Г.И. рег. № 765 на Камарата на частните съдебни изпълнители с район на действие СГС по изпълнително дело № 2026/650400004, като неправилно, необосновано и незаконосъобразно и съдът да постанови решение, в което:

- да приеме за неоснователно и необосновано събирането на адвокатско

възнаграждение на пълномощника на взыскателя в размер на сумата от 2105.84 евро,

- при условията на евентуалност, да се отмени отказа за намаляване на адвокатското възнаграждение на пълномощника на взыскателя до размер на сумата от 61.36 евро без ДДС, поради липсата на доказателства, че пълномощникът на взыскателя е регистриран по ЗДДС, такъв не следва да се начислява върху дължимото се на същия възнаграждение;

- да се намали и размера на дължимата пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ;

Излагат следните мотиви в жалбата си.

1. На първо място смятат, че не следва да се дължи адвокатско възнаграждение в настоящия случай, тъй като адвокатът на взыскателят се разпорежда с права, за които няма представителна власт.

Тъй като взыскателят е непълнолетно лице, изплащане на обезщетение от Фонда по изпълнителното дело следва да бъде разпределено по специална банкова сметка на Б. О. М.. Това изискване е залегнало в разпоредбата на чл. 130 от СК. и чл. 17 от Наредба № 49 от 16.10.2014 г. за задължителното застраховане по застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите и "Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз, а такава сметка адвокат К. не е представил. Същият е канен многократно в хода на производството по в.т.д. № 466/2025 г. Видно и от мотивите на ЧСИ Г.И. рег. № 765 постъпилата сума към датата на разпореждането все още не е разпределена, тъй като адвокат К. не е предоставил сметка на непълнолетния взыскател - Б. М..

Обезщетението не следва да бъде изплащано, нито по банковата сметка на законния му представител, нито на упълномощения му процесуален представител, който неоправдано претендира и 2 105.84 евро адвокатско възнаграждение

Съгласно Решение № 50095 от 25.10.2023 г. на ВКС по т. д. № 1286/2022 г., I т. о., ТК, докладчик съдията А.Х. се приема, че „застрахователното обезщетение на пострадалото непълнолетно лице може да бъде изплатено От застрахователя по клиентска сметка на упълномощен адвокат, посочена изрично в извънсъдебното споразумение, би се стигнало до заобикаляне на закона. Независимо че сумите по клиентската сметка не са част от имуществото на адвоката /чл. 39, ал. 2 ЗА/, последният е страна по договора с банката - доставчик на платежни услуги и е единствен титуляр на банковата сметка, който може да се разпорежда с наличностите по нея. В този смисъл дори паричните средства да са на негов клиент- непълнолетно лице, за разпореждането с тях няма да е необходимо разрешение на районния съд, респективно няма да са гарантирани правата и-интересите на непълнолетния.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав на ВКС намира, че за да е валидна клаузата в споразумението, регламентираща начина на плащане, респ. за да настъпи погасителният ефект на плащането на договореното застрахователно обезщетение за претърпените от пострадалия непълнолетен

вреди, следва застрахователят да се задължи и да плати по банкова сметка с титуляр увреденото лице.

Респ. за да настъпи погасителният ефект на плащането на договореното застрахователно обезщетение за претърпените от пострадалата малолетна неимуществени вреди, застрахователят следва да е платил по банкова сметка, на която тя е титуляр."

2.В условията на евентуалност, в случай, че Фондът следва да дължи адвокатско възнаграждение на адвокат К. в хода на изпълнителното производство по ИД № 4 от 2026 г., то неправилно, необосновано и незаконосъобразно, в обжалваното разпореждане, съдебният изпълнител е възложил в тежест на длъжника Г.ф. разноски по изпълнителното дело в размер на 2105.84 евро - адвокатско възнаграждение в полза на пълномощника на вискателя поради следните съображения:

Намират същото възнаграждение и за прекомерно предвид правната и фактическа сложност на конкретното изпълнително производство. ЗД „Б.И." АД е лицензирано застрахователно дружество, с клоновете в много населени места в България, с публични сметки и под контрола на Комисията за финансов надзор. Не им е достъпна възможността нито да се укриват, нито да избягват принудителното изпълнение. Достатъчно би било да се поиска заповед за блокиране на банкови сметки, за да се удовлетвори изцяло и бързо вискателя по изпълнителното дело.

По делото по изложените съображения, считат че изпълнителното дело не се характеризира с каквато и да е правна и фактическа сложност, което обуславя прекомерност на претендираните разноски за адвокатско възнаграждение и приложението на чл. 78, ал. 5 от ГПК - изпълнителното дело не се отличава нито с фактическа, нито с правна сложност, напротив, то е елементарно и от фактическа, и от правна страна, поради което адвокатския хонорар се явява прекомерен и на основание чл. 10, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения разноските за адвокатско възнаграждение, които длъжникът следва да заплати възлизат на 61.36 евро.

Обжалват и размерът на начислената такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, който считат за неправилно и необосновано завишен и молят последният да бъде намален.

Разпоредбата на т. 26 от ТТРЗЧСИ сочи, че визираната в нея пропорционална такса се събира върху събраната сума, а съгласно разпоредбите на чл. 78, ал. 1, т. 1 и чл. 83, ал. 1 от Закона за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ), таксите по изпълнението се събират за извършването на изпълнителни действия, като пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес. Под „парично вземане" по смисъла на посочената норма се разбира само вземането, което е предмет на изпълнителния лист, а не и таксите и разноските по самото изпълнително дело, върху които такса по т. 26 от Тарифата не се дължи. Заплатеното от вискателите/адвокатско възнаграждение за защитата в изпълнителното

производство представлява направени от него разноски по изпълнението, които са за сметка на длъжника, но същите не се включат в базата при изчисляването на пропорционалната такса по т. 26 от Тарифата. Противното би означавало да се събират такси върху разноските и върху самата такса по т. 26 следва да се дължи такса по т. 26, върху която също се дължи такса и т.н., което не отговаря на законодателната идея. Поради това и пропорционални такси върху претендираното от взискателите адвокатско възнаграждение не следва да начисляват и събират.

Съгласно т. 26, б. „г“ от Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ за изпълнение на парично задължение се събира пропорционална такса върху събраната сума, която ако е от 50 000 лв. (25 564,59 е.) до 100 000 лв. (51129,19 е.) - 3220 лв. (1646,36 е.)+ 4 на сто за горницата над 50 000 лв. (25 564,59 е.) Според забележка т. 4 към т. 26 от ТТРЗЧСИ в размера на паричното вземане не се включват авансовите такси.

В същия не следва да се включват и никакви такси и разноски по самото изпълнителното дело, а само вземането, което е предмет на изпълнителния лист. Изрични в този смисъл са и мотивите на решение № 517/28.06.2010 г. по гр. д. № 1249/2009 г. на ВКС, III ГО.

Доколкото съдебният изпълнител е определил таксата по т. 26 от ТТР към ЗЧСИ в по- висок размер, включвайки в базата при изчисляването и претендираното от взискателя адвокатско възнаграждение, обжалваното РАЗПОРЕЖДАНЕ следва да се отмени като незаконосъобразно и неправилно и да се намали съответно дължимата такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, включително и поради прекомерност на адвокатското възнаграждение в изпълнителното дело.

Молят на основание чл.78, ал.1, във вр. ал.8 ГПК и съгласно чл.27 ; ал.2 НЗПП да им се присъдят разноски за настоящото производство в размер на 12,78 евро държавна такса, 24,54 евро - заплатени авансови такси за администриране на частната жалба от ЧСИ и 51,13 евро юрисконсултско възнаграждение, което да се счита за списък по чл. 80 от ГПК.

Това обуславяло правния им интерес да обжалват действията на съдебния изпълнител на основание чл.435, ал.2, т.7 от ГПК.

Подробни съображения и доводи са изложени в писмената въззивна жалба на жалбоподателя Г.ф. с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. С..

В законоустановения едноседмичен срок не е постъпило писмено възражение от другата страна.

На основание чл. 436, ал. 3 от ГПК са постъпили мотиви от ЧСИ Г.И., както и копие от изпълнително дело с № 4/26 год., по описа на същия ЧСИ.

По направените с жалбата на жалбоподателя Г.ф. с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. С., чрез пълномощника им К. Я. –

юрисконсулт срещу Разпореждане от 10.02.2026 г. по изпълнително дело № 20267650400004 по описа на частен съдебен изпълнител Г.И. рег. № 765 от КЧСИ , оплаквания съдът намери за установено следното:

Относно допустимостта:

Настоящата жалба е подадена от надлежно легитимирана страна - длъжника в изпълнителното производство, срещу подлежащото на обжалване действие на съдебния изпълнител, посочено в чл.435, ал.2, т.7 от ГПК - определените разноски по изпълнението инкорпорирани в изричното Разпореждане от 10.02.2026 г. по описа на частен съдебен изпълнител Г.И. с рег. № 765 на Камарата на частните съдебни изпълнители с район на действие СТОС, с което ЧСИ И. се е произнесла изрично за оставяне без уважение на искането на длъжниците за намаляването на разноските по изпълнението от 4118,66 лева или 2105,84 евро на минималните 200.00 лева или 102,24 евро. Предвид горното съдът счита, че същата е допустима и следва да бъде разгледана по съществуващото си отношение нейната материална основателност. В чл.435, ал.2, т.7 от ГПК е предвидена възможността за длъжника да обжалва и разноските по изпълнението.

Относно основателността:

Въззивният съд намира, че на осн. чл.426 от ГПК и във връзка с чл.427, ал.1, т.1 от ГПК и по молба с вх.№ 486/06.01.2026г. от вискателя Б. О. М., непълнолетен и действащ лично и със съгласието на родителите си, в кантората на ЧСИ Г.И. е образувано изпълнителното дело под № 4/2026 год. срещу длъжника и жалбоподател Г.ф. с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр.С., чрез адвокат П.К. от Старозагорската АК – пълномощник на вискателя; въз основа на изпълнителен лист, издаден по в. търг. дело № 466/2025 г. по описа на Пловдивския АС, както и първоначално Решение на Окръжен съд - Стара Загора, подробно посочени в същия ИЛ, срещу длъжника и жалбоподател Г.ф., с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. С..

Предмет на жалбата е размера на приетия по делото адвокатски хонорар. Жалбата се явява неоснователна поради следните съображения:

Относно размера на приетия по делото адвокатски хонорар въззивният съд възприема следното:

Поканата за доброволно изпълнение с изх. № 1853/08.01.2026 г. е получена от длъжника на 26.01.2026 г. от представител на длъжника.

Съдът счита, че подадената от Г.ф., ЕИК *** жалба с вх. № 14391/18.02.2026г. против действията на ЧСИ Г. И., рег. № 765 в РКЧСИ по изпълнително дело № 20267650400004 се явява неоснователна.

В жалбата си Г.ф. е поискал съдът да отмени разпореждането на ЧСИ Г. И. с изх. № 14621/10.02.2026г.

Според жалбоподателя не следва да се дължи адвокатското възнаграждение в настоящия случай, тъй като според Гаранционния фонд адвокатът на вискателя се разпорежда с права, за които няма представителна

власт. Жалбоподателят изтъква, че вискателят е непълнолетно лице и присъденото обезщетение не следва да бъде изплащано нито по банковата сметка на законния му представител, нито на упълномощения му процесуален представител, в т. ч. и претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 2 105,84 евро.

Този аргумент на жалбоподателя е несъстоятелен и необоснован.

На първо място, към датата на постъпване на жалбата съдебният изпълнител не е извършила плащане (нито частично или изцяло) по сметка на адвоката. Нещо повече, на датата 09.02.2026г. ЧСИ е уведомила пълномощника на вискателя адв. П. К., че следва да представи банкова сметка, открита именно на името на непълнолетното дете, по която да бъдат изплатени събраните по делото суми, а в обжалваното разпореждане изрично е посочила, че изцяло споделя това становище на Г.ф., т.е. **жалбоподателят е наясно, че плащане по сметка на адвоката по изпълнителното дело няма да бъде извършено.**

Нещо повече, не са налице основания и не може да се обсъжда този аргумент на жалбоподателя във връзка с възражение срещу размера на приетия за събиране адвокатски хонорар на пълномощника на вискателя. Не е извършено плащане по делото по сметка на адвоката, а на 25.02.2026г. адв. П. К. е представил молба, ведно с удостоверение, изд. от „Банка ДСК“ АД с посочена банкова сметка с титуляр именно непълнолетния вискател Б. О. М. за превод на събраните суми по изп. дело № 20267650400004.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че липсват доказателства да е платено адвокатско възнаграждение в посочения размер.

Съгласно чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и може да бъде и по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа.

Съгласно т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 год. по Тълк. Дело № 6/2012 год. на ОСГТК на ВКС, **съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението, като в договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой - тогава вписването на направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характер на разписка.** Само заплатените от страната разноски подлежат на възмездяване.

От приложените по изпълнителното дело доказателства — пълномощно и договор за правна защита и съдействие от датата 19.12.2025 год. е видно, че адв. П.К. е бил упълномощен да представлява вискателя по образуваното дело, срещу възнаграждение в размер на 4 118, 66 лева с вкл. ДДС, заплатено в брой в деня на подписване на договора за правна защита и съдействие, служещ като разписка за заплащане на възнаграждението. За извършеното плащане е съставена и фактура № 1005/19.12.2025 год. на стойност 4118, 66

лева. В тази връзка съдебния изпълнител е приела, че уговореното между страните възнаграждение е надлежно заплатено и е включила същото в дълга за събиране.

Според жалбоподателя размерът на приетия за събиране адвокатски хонорар е прекомерен.

По отношение на приетия за събиране размер на адвокатското възнаграждение, следва да се отбележи, че същият не се явява завишен, тъй като е изчислен съобразно разпоредбите на Наредба под № 1 от 9.07.2004 год. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. - ДВ, бр. 14 от 2025 год.). Съгласно чл. 10 от Наредбата, за процесуално представителство, защита и съдействие на страната по изпълнително дело възнаграждението е: 1. За образуване на изпълнително дело - 200 лв., в конкретния случай 240 лв. с вкл. ДДС и т. 2. За процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания — 1/2 от съответното възнаграждение по чл.7, ал.2 от Наредбата. В конкретния случай съгл. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата, при интерес от 25 000 лв. до 100 000 лв. Възнаграждението е 2650 лв. плюс 8 % за горницата над 25 000 лв., или при материален интерес в размер на 73 227, 53 лева /главница плюс законна лихва към датата на сключване на договора между страните — 19.12.2025 год./ - 25 000 лева = 48 227, 53 лева x 8 % = 3 858, 20 лева + 2650 лева = 6 508, 20 лева : 2 = 3254, 10 лева + 20 % ДДС = 3 904, 92 лева. Сборът на сумите 3 904, 92 лева и 240 лева с вкл. ДДС за образуване на производството е в размер на 4 144, 92 лева с вкл. ДДС. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие от 19.12.2025 год., уговореното между страните възнаграждение не надвишава посочената сума и е в размер на 4 118, 66 лв. с вкл. ДДС.

Действително горепосочената Наредба не е задължителна, но и СЕС и ВКС на РБ са приели в практиката си, че същата може да служи като ориентир и сравнение за определянето на дължите адвокатски възнаграждения.

По повод оплакването жалбоподателя срещу размера на начислената такса по т.26 ТТРЗЧСИ, следва да се има предвид, че според забележка в т.4 към т.26 от ТТРЗЧСИ в размера на паричното вземане не се включват само авансовите такси. В същия не следва да се включват и никакви такси и разноски по самото изпълнителното дело. Заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение за защитата в изпълнителното производство, представлява направени от него разноски по изпълнението, които са за сметка на длъжника съгласно чл. 79, ал. 1 от ГПК, поради което те се събират наред и заедно със сумите по изпълнителния лист чрез съответното изпълнително действие. Поради това, направените от вискателя разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство, се включват, както в понятието „материален интерес” по смисъла на чл. 83, ал. 1 от ЗЧСИ, така и в понятието „събрана сума” по смисъла на т. 26 от ТТРЗЧСИ. С оглед това, тези разноски за адвокатско възнаграждение следва да се включват в базата при изчисляването на пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ (за

разлика от авансово заплатените от взискателя такси по изпълнението, които не се включват в тази база, тъй като обратното на практика би означавало начисляването на такси върху такси, което е недопустимо). Неоснователно е и възражението на длъжника, че т. 26 от ТТРЗЧСИ не се дължи на съдебния изпълнител в случай, че дължимата сума не е събрана принудително, а е постъпила от длъжника в срока за доброволно изпълнение. Таксата по т. 26 от Тарифата за ТРЗЧСИ се дължи по всяко изпълнително дело за парични притезания, независимо от начина, по който е събрана сумата - платена директно на взискателя, чрез сметка на съдебен изпълнител.

С оглед на изложените съображения, съдът приема, че по жалба с вх. № 14391/18.02.2026 год., подадена от длъжника Г.ф. против действията на ЧСИ Г. И., рег. № 765 в КЧСИ, същата се явява неоснователна.

Освен това адвокатът на взискателя в молбата си за образуването на изпълнителното дело е посочил начина на изпълнение - чрез налагане на запрори в посочени от него банки, **като е възложил на ЧСИ единствено цялостното проучване имущественото състояние на длъжника, но не и опрелелянето на начина на изпълнение, който начин е определян от самия адвокат в хода на делото.** В изпълнение на горното, адвокатът на взискателя, макар че е депозирал по изпълнителното дело една молба, но в същата са посочени и поискани два изпълнителни способа за събиране на задълженията. Поради което, няма законови основания за намаляне отново на размера на приетия по делото адвокатски хонорар.

В чл.435, ал.2, т.7 от ГПК е предвидена възможността за длъжника да обжалва и разносните по изпълнението.

Въззивният съд намира, че ЧСИ Г.И., след направеното възражение от страна на процесуалния представител на длъжника и жалбоподател съвсем основателно и обосновано е отказала да намали адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на взискателя Б. О. М., тъй като определения от нея размер не надхвърля минималния размер, предвиден в Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като е взела предвид, че и депозираната молба за намаляване на разносните по изпълнителното дело следва да се отхвърли като неоснователна.

Нормата на чл.78, ал.5 от ГПК препраща към чл.36 ЗА, във вр. с Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Тази наредба е издадена въз основа на законовата делегация /в случа специалния Закон за адвокатурата/, регламентираща правото на адвокатурата да определя минималните размери на адвокатските възнаграждения, но законодателят не е делегирал право на органите на адвокатурата да определят размер на възнагражденията по реда на чл.78, ал. 5 ГПК. При съобразяването с действителната правна и фактическа сложност на изпълнителното дело, както и че е подадена една молба, в които са посочени два изпълнителни способа за събиране на вземането, определеният от ЧСИ адвокатски хонорар, не се налага

намалвяването му, същият не се явява прекомерен, а е под минималният съгласно горещитираната Наредба с № 1 за МРАВ.

Предвид горното, настоящият въззивен съд намира, че жалба вх. № № 14391/18.02.2026 год., подадена от длъжника Г.ф. против действията на ЧСИ Г. И., рег. № 765 в КЧСИ в заключение е неоснователна и недоказана и като така следва да бъде оставена без уважение.

На основание чл. 437, ал. 4, изр. последно от ГПК, настоящото решение е окончателно и не подлежи на обжалване пред по-горен съд.

Водим от горното, Окръжен съд – гр.Стара Загора в настоящият си състав и на основание чл. 437, ал. 4, във вр. с чл.435, ал.2, т.7 във връзка чл.73, ал.1 от ГПК и чл.79, ал.1 от ГПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 14391/18.02.2026г., подадена от Г.ф. с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., ***, представляван заедно от изпълнителните директори М.К. и С.С., чрез пълномощника си К. Я. – юриконсулт срещу Разпореждане с изх. № 14621/10.02.2026г., постановено по изпълнително дело № 20267650400004 по описа на частен съдебен изпълнител Г.И. рег. № 765 на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд Стара Загора, с което е отказала да измени постановлението за разноските по горното изпълнително дело в частта за приетото адвокатско възнаграждение и да намали размера на същото до посочената от жалбоподателя сума, като **НЕОСНОВАТЕЛНА И НЕДОКАЗАНА**.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____